

Bidrag til forslag

til

Lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov om radiofrekvenser og forskellige andre love

(Implementering af direktiv om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (omarbejdning) m.v.)

§ 1

I lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 128 af 7. februar 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 741 af 1. juni 2015, § 16 i lov nr. 1567 af 15. december 2015, § 3 i lov nr. 203 af 28. februar 2017, § 1 i lov nr. 1676 af 26. december 2017, § 19 i lov nr. 503 af 23. maj 2018 og lov nr. 1531 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. To steder i § 7, stk. 1, 1. pkt., og i stk. 2, indsættes efter »-tjenester«: »samt nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester«.
2. To steder i § 8, stk. 1, og stk. 2, nr. 1, indsættes efter »-tjenester«: »samt nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester«.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 1. [Første hovedpunkt – eventuelt underpunkter]
 1. Gældende ret
 2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 2. [andet hovedpunkt – eventuelt underpunkter]
 1. Gældende ret
 2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 3. [tredje hovedpunkt – eventuelt underpunkter]
 1. Gældende ret
 2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 4. [fjerde hovedpunkt – eventuelt underpunkter]
 1. Gældende ret
 2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

Til 1. indledning (sidste afsnit)

Lovforslaget medfører endvidere, at de gældende bestemmelser om henholdsvis hemmeligholdelse af kommunikation og behandling af persondata udvides til også at indbefatte nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester. Ændringen sker som følge af udvidelsen af definitionen af begrebet ”elektronisk kommunikationstjeneste” jf. direktiv (EU) nr. 2018/1972 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (teledirektivet), hvor ”nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester” nu omfattes af denne definition.

Lovforslaget vil betyde, at Erhvervsstyrelsens tilsyn med persondatasikkerhed på teleområdet fremadrettet vil omfatte tilsyn med disse tjenester.

Tilføjjelsen af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester vil indebære, at disse tjenester fremadrettet vil være omfattet af reglen om hemmeligholdelse af elektronisk kommunikation og Erhvervsstyrelsens tilsyn med dette. Derudover vil lovforslaget ligeledes betyde, at disse udbydere vil blive omfattet af reglerne omkring behandling af persondata og reglerne om opbevaring og behandling af trafik- og lokaliseringsdata i forbindelse med elektronisk kommunikation samt Erhvervsstyrelsens tilsyn hermed.

Til afsnit 2. baggrund

Der er dog en sammenhæng med direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (e-databeskyttelsesdirektivet). Årsagen hertil er, at de gældende bestemmelser i §§ 7-8 i teleloven implementerer e-databeskyttelsesdirektivet i dansk lov.

Det følger af e-databeskyttelsesdirektivets artikel 2, at det er definitionerne i direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), som finder anvendelse, medmindre andre definitioner er direkte nævnt i e-databeskyttelsesdirektivet. Dette indebærer således, at ”elektroniske kommunikationstjenester” skal forstås i overensstemmelse med det tidligere rammedirektivs definition af ”elektroniske kommunikationstjenester” i artikel 2, litra c.

Da det nye teledirektiv erstatter rammedirektivet, vil henvisningen i e-databeskyttelsesdirektivet til rammedirektivets definitioner, på baggrund af artikel 125 i det nye teledirektiv, skulle forstås som en henvisning til definitionerne i det nye teledirektiv.

Til 3. lovforslagets hovedpunkter

3.1.9 Behandling af persondata

3.1.9.1 Gældende ret

De nuværende bestemmelser i telelovens §§ 7-8 har dels til formål at sikre kommunikationshemmeligheden ved brug af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, dels at sikre gennemførelsen af krav om persondatasikkerhed i forbindelse med udbud af offentlige

elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Reglerne blev indført med det formål at sikre beskyttelsen af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor.

Reglerne har deres ophav i direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (e-databeskyttelsesdirektivet), der supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen). Telelovens § 7 er en tilsynsbestemmelse, mens telelovens § 8 er en bemyndigelsesbestemmelse, som giver erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler for udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om minimumskrav til behandling af persondata.

Det er Erhvervsstyrelsen, der som uafhængig tilsynsmyndighed påser, at reglerne overholdes. I praksis fører Erhvervsstyrelsen tilsyn med, at ejere af elektroniske kommunikationsnet og udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester overholder reglerne om hemmeligholdelse af elektronisk kommunikation. Derudover fører Erhvervsstyrelsen tilsyn med udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenesters behandling af persondata, herunder om udbyderne træffer passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, om de overholder kravene til underretning om brud på persondatasikkerheden, samt om de overholder de særlige regler vedrørende opbevaring og behandling af trafik- og lokaliseringsdata i forbindelse med elektronisk kommunikation.

Datatilsynet fører efter databeskyttelseslovens § 27, stk. 1, tilsyn med overholdelsen af de generelle databeskyttelsesregler, der findes i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Tilsynet med reglerne om behandling af personoplysninger, der ikke er erstattet af særregler i telelovgivningen, ligger således hos Datatilsynet.

3.1.9.2 Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester har megen fokus på at sikre beskyttelsen af privatlivets fred i deres håndtering af persondata, og det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at det eksisterende tilsyn fungerer godt i Danmark.

Der er fortsat et stigende fokus på området for persondatasikkerhed, og Erhvervsstyrelsen oplevede, at teleselskaberne i forbindelse med indførelsen af databeskyttelsesforordningen i maj 2018 fik et endnu større fokus på området. Denne indsats så Erhvervsstyrelsen afspejlet i et stigende antal indberetninger, som styrelsen modtager fra udbydere af elektroniske kommunikationstjenester. I det nye teledirektiv udvides den i direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 angivne definition af ”elektroniske kommunikationstjenester”, så ”nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester” nu også omfattes af definitionen ”elektronisk kommunikationstjeneste”. Begrebet ”nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester” er nyt i forhold til den gældende telelov.

Det nye teledirektiv udgør en sammenskrivning og opdatering af en række centrale direktiver på teleområdet. Teledirektivet erstatter blandt andet det tidligere rammedirektiv (direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002). I artikel 125 i det nye teledirektiv angives det direkte, at henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til teledirektivet.

Det følger af e-databeskyttelsesdirektivets artikel 2, at det er definitionerne i rammedirektivet, som finder anvendelse med mindre andre definitioner er direkte nævnt i e-databeskyttelsesdirektivet. Dette indebærer således, at ”elektroniske kommunikationstjenester”

skal forstås i overensstemmelse med det tidligere rammedirektivs definition af ”elektroniske kommunikationstjenester” i artikel 2, litra c. Idet teledirektivet erstatter rammedirektivet, vil henvisningen i e-databeskyttelsesdirektivet til rammedirektivet efter Erhvervsstyrelsens vurdering på baggrund af artikel 125 i teledirektivet skulle forstås som en henvisning til det nye teledirektiv.

Erhvervsstyrelsen har i forbindelse arbejdet med forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven) indhentet fortolkningsbidrag fra andre EU-medlemsstater med hensyn til implementeringen af det nye teledirektiv (direktiv (EU) nr. 2018/1972 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation).

Mange af de adspurgte lande oplyser, at anvendelsesområdet for e-databeskyttelsesdirektivet, som følge af det nye teledirektiv, ligeledes vil komme til at omfatte nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester i medfør af artikel 125 i det nye teledirektiv.

Det foreslås derfor, at ”nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester” tilføjes direkte til de regler i teleloven, som implementerer e-databeskyttelsesdirektivet (telelovens §§ 7–8). Derved sikres det, at den udvidede definition af ”elektroniske kommunikationstjenester” i det nye teledirektiv, som nu omfatter ”nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester”, ligeledes bliver manifesteret i lovens bestemmelser om hemmeligholdelse af kommunikation samt bestemmelser om persondatasikkerhed og behandling af trafik- og lokaliseringsdata i forbindelse med elektronisk kommunikation. Tilføjelsen er nødvendig for at sikre klarhed over anvendelsesområdet for telelovens §§ 7 og 8, idet den udvidede definition af ”elektroniske kommunikationstjenester” implementeres i teleloven ved separate definitioner af hhv. ”elektroniske kommunikationstjeneste” og ”nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester” i den foreslåede telelov.

Den foreslåede ændring indebærer ikke, at der foretages ændringer af Datatilsynets tilsynskompetence efter databeskyttelseslovens § 27, stk. 1. Tilsynet med reglerne om behandling af personoplysninger, der ikke er erstattet af særregler i telelovgivningen, ligger således hos Datatilsynet.

Til afsnit 6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

- Offentlige myndigheders mulighed for at føre tilsyn med nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester

Tilføjelsen af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester til bestemmelserne om behandling af persondata indebærer væsentligt øgede administrative omkostninger til Erhvervsstyrelsens tilsyn med reglen om hemmeligholdelse af kommunikation og behandling af persondata. Erhvervsstyrelsen vil fremadrettet også skulle føre tilsyn med, hvorvidt udbydere af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester overholder de forpligtelser, de er pålagt i forbindelse med deres udbud af tjenester. Ejere og udbydere af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester vil således falde under Erhvervsstyrelsens tilsyn med hemmeligholdelse af kommunikation, samt tilsyn vedrørende passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger med henblik på at styre risici for persondatasikkerheden. Yderligere vil nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester falde under de særlige regler vedrørende opbevaring og behandling af trafik- og lokaliseringsdata i forbindelse med elektronisk kommunikation. Antallet af sager om brud på persondatasikkerheden og iværksættelse af tilsynssager om udbydernes overholdelse af reglerne i øvrigt forventes således at stige betragteligt.

Til afsnit 6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige.

For så vidt angår telelovens §§7-8 om persondatasikkerhed på teleområdet bemærkes det, at nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester skal indberette eventuelle brud på persondatasikkerheden på samme vis, som de traditionelle teleselskaber. Dette foregår via den fælles offentlige indberetningsløsning, der findes på www.indberet.virk.dk.

Til afsnit 7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Internetbaserede kommunikationstjenester (OTT-tjenester) Nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester omfattes af sektorspecifikke forbrugerregler

Nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester vil falde under telelovens §§ 7-8, som stiller en række andre og strengere krav til kommunikationstjenesterne ift. de generelle regler om databeskyttelse.

Til afsnit 7.2. Administrative omkostninger.

Udbydere af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenesters pligt til at iagttage de sektorspecifikke persondataregler

De administrative konsekvenser består primært i, at udbydere af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester vil blive omfattet af reglen om hemmeligholdelse af kommunikation, hvor der stilles krav om, at udbydere skal træffe foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at oplysninger om andres brug af tjenesten eller indholdet heraf ikke er tilgængelige for uvedkommende. Herudover vil udbyderne af disse tjenester skulle træffe passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at imødegå, at der sker brud på persondatasikkerheden. Derudover vil det forslåede lovforslag betyde, at udbyderne af disse tjenester vil skulle indberette alle brud på persondatasikkerheden til Erhvervsstyrelsen. Udbyderne omfattes desuden af reglerne om opbevaring og behandling af trafik- og lokaliseringsdata i forbindelse med elektronisk kommunikation.

Til afsnit 7.2. Administrative omkostninger

Principper for agil erhvervsrettet lovgivning

De forestående regler, om tilføjelse af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester til reglerne om behandling af persondata kan betyde, at virksomheder i højere grad vil være afskåret fra at anvende data til brug for nye forretningsmodeller. Der er imidlertid tale om regulering, som er nødvendig for at bringe dansk lovgivning i overensstemmelse med EU-retten. Herudover vurderer Erhvervsstyrelsen, at definitionsudvidelsen i forslaget vil skabe mere klarhed og forudsigelighed over, hvem der er omfattet af EU-reglerne, hvilket er fremmende for en mere enkel og formålsbestemt regulering.

Til afsnit 10. Forholdet til EU-retten

Teledirektivet

Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1972/2018/EU om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (omarbejdning) (herefter teledirektivet), der sammenskriver og opdaterer fire centrale direktiver på teleområdet. Lovforslaget gennemfører de opdaterede dele af teledirektivet i forhold til den sektorspecifikke

konkurrenceregulering på teleområdet, den sektorspecifikke regulering vedrørende persondatasikkerhed, administration af radiofrekvenser, administration af telefonnumre, særlige forbrugerrettigheder på teleområdet og forsyningspligt på kommunikationstjenester.

Sammenhængen mellem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1972/2018/EU om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (omarbejdning) og direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor

De gældende bestemmelser i telelovens §§ 7-8 implementerer bestemmelser fra direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (e-databeskyttelsesdirektivet). Reglerne om persondatasikkerhed på teleområdet, princippet om kommunikationshemmeligheden, samt opbevaring og behandling af trafik- og lokaliseringsdata har således deres ophav i e-databeskyttelsesdirektivet.

Det følger af e-databeskyttelsesdirektivets artikel 2, at det er definitionerne i direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (Rammedirektivet), som finder anvendelse medmindre andre definitioner er direkte nævnt i e-databeskyttelsesdirektivet. Dette indebærer således, at ”elektroniske kommunikationstjenester” skal forstås i overensstemmelse med det tidligere rammedirektivs definition af ”elektroniske kommunikationstjenester” i artikel 2, litra c.

Idet teledirektivet erstatter rammedirektivet, vil henvisningen i e-databeskyttelsesdirektivet til rammedirektivet på baggrund af artikel 125 i teledirektivet skulle forstås som en henvisning til det nye teledirektiv. Teledirektivets bestemmelse vedrørende definitioner indeholder en udvidelse af begrebet ”elektroniske kommunikationstjenester”. Udvidelsen indebærer, at ”nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester” omfattes af denne definition.

Nærværende lovforslag lægger op til at have selvstændige definitioner af hhv. ”nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester” og ”elektroniske kommunikationstjenester”. Derfor forslås det, at ”nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester” tilføjes §§ 7-8 i teleloven, så der sikres klarhed over, hvilke udbydere, der er omfattet af disse bestemmelser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 [§ 7]

Det følger af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenesters (teleloven) § 7, stk. 1, at ejere af elektroniske kommunikationsnet og udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og deres ansatte og tidligere ansatte ikke uberettiget må videregive eller udnytte oplysninger om andres brug af nettet eller tjenesten eller indholdet heraf, som de får kendskab til i forbindelse med det pågældende udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. De nævnte ejere og udbydere skal træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at oplysninger om andres brug af nettet eller tjenesten eller indholdet heraf ikke er tilgængelige for uvedkommende.

Den nuværende bestemmelse i telelovens § 7, stk. 1, fastslår således en pligt til hemmeligholdelse af elektronisk kommunikation.

Bestemmelsen er en implementering af artikel 5 i direktiv 2002/58 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (e-databeskyttelsesdirektivet). Efter den nuværende bestemmelse påhviler det kun de såkaldte traditionelle teleudbydere, fx udbydere af telefoni- og internettjenester, at iagttage pligten om hemmeligholdelse af elektronisk kommunikation. I den gældende bestemmelse er udbydere af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester ikke forpligtet til at iagttage samme pligt.

I det nye teledirektiv (Direktiv (EU) nr. 2018/1972 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation) er definitionen af ”elektroniske kommunikationstjenester” ændret. For nærmere beskrivelse, henvises der til de almindelige bemærkninger i afsnit 10. Denne ændring består således af en tilføjelse af ”nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester” i definitionen af ”elektroniske kommunikationstjenester”, jf. teledirektivets artikel 2, nr. 4, litra b.

Teleloven har ikke en samlet definition af ”elektroniske kommunikationstjenester” og ”nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester”. Dette nødvendiggør en indsættelse af ”nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester” i telelovens § 7 for at skabe klarhed over anvendelsesområdet for bestemmelsen.

For en nærmere forståelse af definitionen af ”nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester” henvises til de specielle bemærkninger i forslaget § 1, nr. 8.

Det følger af § 7, stk. 2, i teleloven, at bestemmelserne i straffelovens §§ 152, 152 a og 152 d-152 f finder tilsvarende anvendelse for den, der virker eller har virket hos en ejer af elektroniske kommunikationsnet eller en udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, eller som i øvrigt er eller har været beskæftiget med opgaver, der udføres efter aftale med disse.

Det foreslås, at der to steder i § 7, stk. 1, 1. pkt., og i stk. 2, efter »-tjenester« indsættes »samt nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester«.

Den foreslåede bestemmelse indebærer udelukkende en tilføjelse af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester.

De sektorspecifikke regler om persondatasikkerhed på teleområdet skal fortolkes i lyset af forordning 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (persondataforordningen) og lov om supplerende bestemmelser til

forordning om beskyttelse af fysiske personer med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven). Særligt i de tilfælde, hvor e-databeskyttelsesreglerne ikke har reguleret bestemt forhold, vil dette indebære, at de almindelige persondataregler finder anvendelse.

Ændringen medfører, at nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester ligeledes vil skulle sikre hemmeligholdelse af elektronisk kommunikation, og der vil dermed ske en udvidelse af anvendelsesområdet for bestemmelsen. Derudover vil ændringen ligeledes indebære, at bestemmelserne i straffeloven §§ 152, 152 a og 152 d-152 f vil komme til at gælde for ansatte eller tidligere ansatte hos udbydere af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester.

Til nr. 2 [§ 8]

Det følger af § 8, stk. 1, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven), at erhvervs- og vækstministeren (nuværende erhvervsminister) fastsætter regler for udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om minimumskrav til behandling af persondata i elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Det følger videre af § 8, stk. 2, nr. 1, i teleloven, at regler fastsat i medfør af stk. 1 bl.a. skal omfatte krav om passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger med henblik på at styre risici for persondatasikkerheden i elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og sikre et sikkerhedsniveau, der står i forhold til risici.

Bestemmelsen implementerer artikel 4, artikel 6, artikel 7, stk. 1 og artikel 8-11 i direktiv 2002/58 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (e-databeskyttelsesdirektivet). Det følger af den nuværende bestemmelse, at erhvervsministeren kun har bemyndigelse til at fastsætte regler om behandling af persondata for udbydere af offentlige elektroniske kommunikationstjenester. Sådanne tjenester omfatter, efter den gældende bestemmelse, ikke nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester. Efter ordlyden af den nuværende bestemmelse er erhvervsministeren dermed kun bemyndiget til at fastsætte regler omkring de såkaldte traditionelle teleudbydere, f.eks. udbydere af telefoni- og internettjenester, og ikke i forhold til udbydere af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester.

For nærmere beskrivelse, henvises der til de almindelige bemærkninger i afsnit 10. ”

Teleloven har ikke en samlet definition af ”elektroniske kommunikationstjenester” og ”nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester”. Dette nødvendiggør en indsættelse af ”nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester” i telelovens § 8 for at skabe klarhed over anvendelsesområdet for bestemmelsen.

For en nærmere forståelse af definitionen af ”nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester” henvises til de specielle bemærkninger i forslagets § 1, nr. 8.

Det foreslås, at der i telelovens § 8, stk. 1, og stk. 2, nr. 1, efter »-tjenester« indsættes »samt nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester «.

Den foreslåede bestemmelse indebærer udelukkende en tilføjelse af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester.

Tilføjjelsen af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester vil indebære, at erhvervsministerens kompetence til at fastsætte regler til behandling af persondata i elektronisk kommunikationsnet og -tjenester udstrækkes til ligeledes at omfatte nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester.

De fleste udbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester er grænseoverskridende. Med den forslåede bestemmelse bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte regler omkring det territoriale anvendelsesområde af reglerne om persondatasikkerhed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester samt nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester.

De sektorspecifikke regler om persondatasikkerhed på teleområdet, skal fortolkes i lyset af forordning 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (persondataforordningen) og lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven). Særligt i de tilfælde, hvor e-databeskyttelsesreglerne ikke har reguleret bestemt forhold, vil dette indebære, at de almindelige persondataregler finder anvendelse.

Tilføjjelsen af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester i § 8, stk. 1, og stk. 2, nr. 1, vil indebære, at der som noget nyt kan stilles krav til, at nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester skal etablere passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger med henblik på at styre de risici, der er i forhold til persondatasikkerheden.

Eftersom § 8, stk. 2, nr. 2, skal læses i sammenhæng med § 8, stk. 1, vil tilføjjelsen ligeledes indebære, at udbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester vil være underlagt en underretningspligt for så vidt, angår alle tilfælde af brud på persondatasikkerheden.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at Erhvervsstyrelsen kan føre tilsyn med overholdelsen af regler, der fastsættes i medfør af bestemmelsens stk. 1.